

- "המנהיגים" הערבים מחפשים עכשיו "מפקד ראשי" לכנומיות. המופתי פנה למוזי. כפי ששכנענו כתב מוזי למוסתי שהוא מוכן ללכת לארץ רק בתנאי אם ילנו לו 400 איש על סבני הארץ. בני הארץ הם קמחדנים ואין לסמוך עליהם. בשנת 1936, כשבא במצוקה, ברחו כל המלשחיאים, ורק חמשים איש שלא מהארץ נשארו אתו....

פנו גם לאל אשער, אך זה סתר ללכת. הוא כבר קיבל כסף - 300 לא"י וגשק. עכשיו חובעים פמנו חזרה את הכסף והכלים. הוא מוכן להחזיר הגשק - אך לא את הכסף.

6.4.38

בבוקר - ישיבה עם אוסישקין, גרינובסקי, ווייץ ומשה. א-ן סיפר על הכסמים שקיבל למטרות הגליל ושאל אם לרכוש האדמות במחירים המוצעים. דרשתי קניה קטירה, מבלי להשגיח במחיר כי 1) אין להניח את חנייתה לבדה, 2) אין יודע אם בעוד זמן קצר נוכל עוד לקנות במחוז זה.

אוסישקין וביחוד גרינובסקי עוררו שאלת הכיבוש. אמרתי שמלבד עזמת ג"דין שכיבושה מוטל בספק בזמן הקרוב, יש כמובן לכבוש מיד אדמה צמח ועיצוב, אולם אין לערבב שאלת היחסים בין הקרנות והשחמפות כל אחת בספקל הגאולה והכיבוש בעצם הצורך הדחוף ברכישת האדמות, ושעתה נחלים על קניה מיד - וגברר לחוד הוצאות הכיבוש.

- בגמר בירור זה עורר א-ן שאלת העברה עצמות הרצל. לדעתי אין עכשיו לחשוב על חיפה - א כי אין בטחון שחלל במדינה, וגם אם חלל החיה נמל צבאי (וגדול) והמקום היחיד - ירושלים. אמרתי לו שבענין זה יש להתחשב רק עם רצונו של הרצל, כי אין זו שאלה פוליטית, ועל הוה"פ להחליט.

- בא אצלי זיאמה: בסניף ת"א עלולת להחלקה "אש". הוה"פ של ט.מ.מ.א. התפטר, מזכירות הסניף בישיבה אהמול החלטה לקבל חתמטורות זו (חברי המזכירות: בן ירוחם אלוני, יאיר, קנפור ווסט, נמירובסקי, בריינד הנדלר ועוד מי שהוא). בנקודת השתתף בישיבה ושחק.

ז-ח חושש שיד בן אחרון וחברי הקבוץ באמצע. דרושה התערבות מחירק, כי עלולה להתפרץ מחלוקת בין תומכי קיצים ותומכי הקבוץ. הוא הדין בהיכח...

- קראתי חבוקר שיחה משה עם הנציב מיום 24 למרס. שיחה זו אומרת דרשני. ברור שאנו עומדים עכשיו בפני משטר חדש - בכל אופן ביחסים משטר פקידותי ובירוקרטי. דחית החודש של משה לרגל העליה לנתינתה היא מאלפת. ברור שאין להמשיך עכשיו בסגנון שבו השתמשנו כלמי ווקופ.

- אמרתי למשה שקריאת החומר מחייבת פעולה בלונדון. איני מאמין שיש תועלת מציית בוויכוח מה עם הנציב על חכניותיו בדבר הגבלת זכות ההתיישבות. ויש לקדם פני הרעה רק בלונדון.

משה חכה איך ניגש לפעולת כשאין לנו ידיעה רשמית.

לדעתי הידיעה הרשמית שיש לנו ברבר מניעת הקמת ישובים חדשים אז בלי הסכמת מוקדמת של הממשלה כספיקה לשיחה בלונדון עם א.ג.

- בלונדון מודיעים על התקנת כביש חיפה-בגדד. חוקצב סכום 515,000 לא"י למטרה זו, בתוספת 75,000 לא"י להוצאות המחלקה. סכום של 150,000 לא"י נכלל במטרה זו בתקציב משרד המוטבות 1937/8 כחתיכה לממשלה עבר הירדן בתקציב 1938/9 יכללו 200,000 לא"י, והסאר וסכום של 400,000 בערך בשתי השנים שלאחריה. כל התקציב הזה ינתן כ"גרניש אין אייד" לעבר הירדן.

העבודה תעשה תחת פיקוח השלטון הצבאי, בקואופרציה עם השלטון האזרחי. מנ"ר בריבט

(J. Briggs) יבוא ביוני לארץ לשם כך.

- גמלני חזר מסוריה, נפגש עם הקונסול הבריטי בדמשק Mac-Kenith Kenton

לאחר שקיבלנו ידיעה על הזמנת 150 חליפות בש"ל הכנוסיות אז בדמשק. בפגישה זו נחברד שהינפורמציה שלנו טובה מזו של הקונסול. הוא נפגש עם הסודיעים שלנו.

במחנה המופתי יש מבוכה, מפני:

(1) התטירות עזה דרווזה. אשתו מתה עליו, "העבודה" נמאסה עליו, וקיבל הזמנה מעוני לבוא למצרים. ע"פ דרישת המופתי קיבל חזרה את התטירות - אולם אינו מעיל עוד.

(2) יש מחסור בחתוכות. בעבר חירדן נחפסו 8000 כדורים, והכנופיות חושבות תפיסה זו לאסון. הם מקוים למשלוח כדורים מאבן ספוד.

(3) מחסור במהנדסים. הסיבה - הקרבות שנפלו בארץ, סרוב של אשטר לקבל הפיקוד. אשטר שייך לאופוזיציה שבראשה עומד שהבגדד. שהבגדד - יש לו אוריינטציה אנגלית. האופוזיציה מהכוננת למרוד, וחשפיו על אשטר שלא יסתבך בכנופיות. מלבד זאת יש לו הרעומת שבשנת 1936 לא חלקו לו די כבוד.

(4) חוסר ספקדים. עטיה, אל אצבה נהרגו. פוזי אינו רוצה לבוא, ואין ספקד.

אולם המופתי אינו אומר נואס. אך כנראה שאמצעיו הכספיים נחמטשו. ממעט לתת כסף, והיו חרבה גבוח ומעילות.

הקונסול השטני על חכמי חדרוים שימנעו צעיריהם מהשתתף בכנופיות.

נעשה פעולה גיוס בעיראק.

- לוטסי מחאר, סגן יו"ר הפרלמנט הסורי, הודיע לר.ז. שהגוש ידון השבוע על שאלת א"י ויכינו הצעה. בראש השבוע ימציאו ההצעה לסוכנות. באחת השיחות הקורטות הוגד לו שאין לדבר על מיעוט והוא אמר שהוא מבין זאת.

- בשלוש אה"צ מסיבה עתונאים. נשאלתי על התוכן המדיני של מושב חוה"מ בלונדון, א"י במו"מ האנגלו-איטלקי, ועדת החלוקה, ההנהלה הפוליטית בלונדון ועוד. משה נשאל על בטחון, עליה, יחסים עם אגודה.

- ג'וזף סימר על שיחתו שלשום עם פיצג'ראלד. היועץ המשפטי מכיר את אליסון רוסל - חבר ועדת החלוקה. לדעתו - אדם קטן. הוא חמה בכלל למה באה הועדה. הרכבה הדל אינו מכשיר אותה להמקיד אחראי זה.

- ברדתי עם ציזליג סידורי עליה הנוער ואפשרויותיה במחצית שנה זו. הנוער נבחר מתוך מחנות חדרה בברטניה, מבני 16-17. במשקים הם לומדים חצי יום, וחצי יום לומדים עברית, חנך, היסטוריה, שבע, גיאוגרפיה, שעורים הקלאיים. תקופת הלימוד - שנתיים. המסך מקבל בכל כל נער 36 לא"י בשנה ראשונה, 30 לא"י בשנה שנייה, מלבד חלואה לבנין דירות. בעין חרוד קבע המסך ארבעה מדריכים מאנשי המקום לנוער לנערים יש מחסן בגדים מיוחד, וועד משלהם לסידור העבודה, יצאו כבר בעין חרוד שני מחזורים - בכ"א 60 נער. מסחזור א' יצאו 45 ויסדו קבוצה שיש אברייך ("אלונים"), השאר נחפרו במקומות שונים. מסחזור ב' יצאו 40 לשנה לנען להכשרה נוספת.

מזמן שהחלה עליה הנוער (פברוארי 1931) עלו 230 נער ונערה. כל ילד עולה בארץ 70 לא"י. חמסך נאסף ע"י ארבייטס בעמיינשאפט ("כטר הנוער" בן שמן, בית החינוך "אהבה בקריה ביאליק ו"עליה הנוער").

היתה היום ישיבת המשקים ובררו שהם יכלים לקלוט במחצית אשנה זו 2200 נערים. לדעת ציזליג אמיד לקלוט 3000. יחד עם 500 שישנם כבר במשקים זהו 3500. להחזקתם צדושים לשנתיים 245,000 לא"י, (3500 x 70). לדעת ציזליג יש לדאוג רק לשנה וחצי, אז ירד הסכום עד 190,000, ז"א 95,000 לשנה. ההכנסה השנתית עכשיו 50,000 לשנה. להגדיל אפשר מחלומי הורים (פולין וגרמניה) והמועצה ליהודי גרמניה.

הגב' סולד חוששת שההתרחבות תזיק לחינוך הילדים - כי האפשר חקיים לא יוכל להשתלש על אסמטא המסגרת המורחבת.

7.4.38

כל הנוער - בישיבת עם המפקדה - על פי דרישת "הפימסי" הבלתי הסתדרותי. נוכחו גפן, מיטקוב, אברהם החוסי, אליהו, גלילי, רידברג.

גפן קובל על יחס של זלזול מצד השטאל. לא ^{משקים}אסמטא אותם בעבודה. סובלה גם העבודה הארגון בכל רע. החיפונים שהוצעו נדחו ע"י השטאל, המתימר לדעת הכל ולרכז כל הרשויות בחוכו.